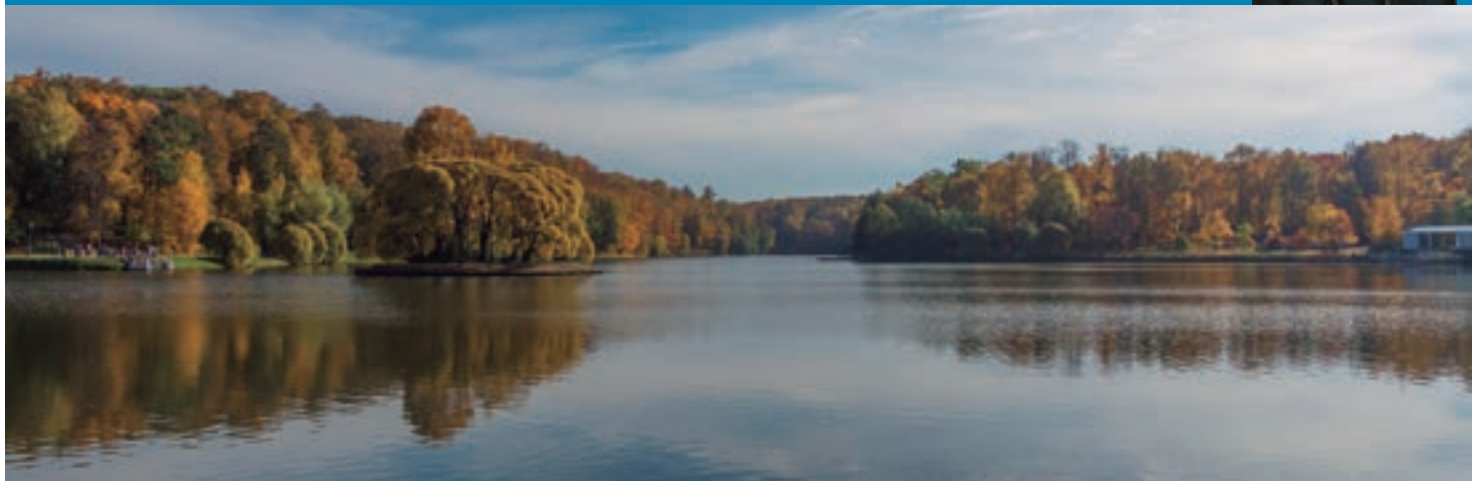

Jornada Mundial de Pregària per la Cura de la Creació

Romà Casanova, bisbe de Vic

És de tots nosaltres ben conegut que el sant pare Francesc té molt interès per la cura de la creació. De fet, és una de les veus profètiques sobre aquest tema en el nostre món. El Papa ens parla de la responsabilitat de tots per a professar una ecologia humana i integral, com a camí de salvació de la nostra casa comuna i dels qui hi habitem. Per això, va instituir, l'any 2015, la Jornada Mundial de Pregària per la Cura de la Creació, amb el propòsit de suscitar en tots els fidels una profunda conversió espiritual en resposta a l'actual crisi ecològica.

Convocant a la pregària en un tema com aquest, Francesc, papa, expressa el seu convenciment que la cura de la naturalesa està íntimament unida a la relació de la criatura humana amb el seu creador. En el fons, és una qüestió de fe, la qual, com diu sant Pau, *actua per l'amor* (Ga 5,6) i obre l'horitzó de l'esperança. Així, és de cabdal importància l'oració per a entendre i practicar una ecologia humana i integral, sense caure en dicotomies d'oposició entre humanitat i naturalesa.

L'Esperit Sant, amb el qual, com ensenya l'Apòstol, hem estat marcats, és la primícia de l'heretat que Déu ens té re-

servada (cf. Ef 1,13-14). L'obra principal de l'Esperit en els nostres cors és donar-nos la gran esperança que l'Amor de Déu ha vençut, venç i seguirà vencent sempre. Malgrat les realitats que semblen contradir aquesta esperança, el creient confia que la humanitat sencera, i amb ella tot l'univers, arribarà a la plenitud. El mateix sant Pau, en el capítol vuitè de la carta als Romans, expressa aquesta relació: *Tot l'univers creat està atent, esperant que es reveli d'una vegada la glorificació dels fills de Déu* (v. 19). «L'alliberament de l'home comporta també la de totes les altres criatures que, solidàries amb la condició humana, han estat sotmeses al jou de l'esclavatge [...]. En la redempció de Crist és possible contemplar amb esperança el vincle de la solidaritat entre l'ésser humà i totes les altres criatures» (*Missatge del Sant Pare per a la Jornada*, 4).

Aquesta esperança cristiana esdevé una crida a la conversió a estils de vida que s'oposin a la degradació del medi ambient; és a dir, a passar de l'arrogància de qui vol dominar els altres i la naturalesa, a la humilitat del qui té cura del proïsme i de la creació. La mirada des de Déu ens fa entendre que tot és do seu i, per això mateix, n'hem de tenir cura, ja que ve de les seves amoroses mans.

